

pieces of cake

06 October – 03 November 2022

With works by
Christian Falsnaes
Sajan Mani
Vasilis Papageorgiou
Linn Phyllis Seeger
Erica Scourti
Socratis Socratous
Valinia Svoronou
Nasan Tur

Curated by
Olympia Tzortzi

calli
rrhoe

Selchower Strasse 22
12049 Berlin
Thu–Sat 2–6 pm and
upon request
hello@callirrhoe.info
www.callirrhoe.info

Piece of cake: κάτι που επιτυγχάνεται εύκολα όπως το να καταπιείς ένα κομμάτι γλυκού, μια έκφραση που προήλθε από τη Βασιλική Αεροπορία στα τέλη της δεκαετίας του 1930 για να χαρακτηρίσει μια εύκολη αποστολή. Τι κυνική διατύπωση να περιγράψεις το παρόν, σαν κάτι που όλοι μπορούν να ανταπεξέλθουν. «Αφήστε τους να φάνε κέικ», όπως το πιο διάσημο απόφθεγμα που αποδίδεται στη Μαρία-Αντουανέτα – τη βασίλισσα της Γαλλίας κατά τη Γαλλική Επανάσταση – που ήταν η απάντησή της όταν της είπαν ότι οι πεινασμένοι αγρότες της δεν είχαν ψωμί. Σωστό ή λάθος, μια προφορική ιστορία που κάποιος πιθανότατα απλώς επανέλαβε κάτι που κρυφάκουσε για να ενισχύσει την επερχόμενη επανάσταση. Μια φράση που έμεινε στο πέρασμα των χρόνων ως λαϊκή ρήση για να εκφράσει την αποσύνδεση μέσα στην κοινωνία. Ένα κέικ ως αλληγορία της κοινωνίας. Ένα σύνολο που θα μπορούσε να κοπεί σε κομμάτια αλλά για να «λειτουργήσει» σωστά πρέπει να είναι ολοκληρωμένο. Τι γίνεται όμως αν τα μεμονωμένα κομμάτια αντιμετωπίζουν τη λεγόμενη αποπραγματοποίηση, όπου νιώθουν αποκομμένα από το περιβάλλον τους;

Σε μια προσπάθεια να γεφυρωθεί αυτό το αίσθημα συλλογικής μοναξιάς παρουσιάζεται μια επιλογή καλλιτεχνών που απαντούν στο πολύ προσωπικό ερώτημα του πώς βλέπουν τον κόσμο. Έργα τέχνης που φαινομενικά θα μπορούσε να είναι δύσκολο να αποκωδικοποιηθούν και ένα εκθεσιακό κείμενο που αποτελείται από τις απαντήσεις των καλλιτεχνών σας καλωσορίζουν να γίνετε μέρος αυτού του κέικ.

«Ζούμε σε έναν κόσμο όπου τα πάντα αλλάζουν συνεχώς. Δημιουργούμε νόημα σε συνεργασία μεταξύ μας. Προσπαθούμε για το καλό, αλλά κυρίως κάνουμε λάθος.»¹ «Ο κόσμος δεν είναι ένας. Είναι πολύπλοκο. Υπάρχουν πολλοί κόσμοι γύρω μου. Δεν ξέρω πώς με βλέπει ο κόσμος. Επίσης, δεν είμαι σίγουρος πώς βλέπω τον κόσμο. Προσπαθώ να αναλογιστώ και να βελτιώσω τρόπους με τους οποίους βλέπω τον κόσμο(ους).»² «Ως σφαίρα με επίπεδες όψεις. Ως εξαίρεση και ως μεταφορά.»³ «Μέσα στην άπειρη σειρά σημαντικών ιστορικών γεγονότων που ζούμε, οι πλατφόρμες κοινωνικών μέσων μάς ρωτούν καθημερινά: Ποια είναι η ιστορία σας;»⁴ «Ίσως το ερώτημα είναι ποιον κόσμο θέλω να δω εγώ, όταν το παρόν φαίνεται αδύνατο να κατανοηθεί, και πώς αυτή η εικόνα αφορά λιγότερο τη δική μου ματιά παρά μια συλλογική προσπάθεια να δούμε κάτι διαφορετικό.»⁵ «Ο κόσμος είναι μέρος του σύμπαντος μιας ατελείωτης συνέχειας.»⁶ «Βλέπω τον κόσμο σαν μια σειρά από πνεύματα και κινήσεις που αναδιαμορφώνονται συνεχώς σαν ένα κοπάδι ψάρια σε αργή κίνηση, αντανakλώντας τις κινήσεις των αστεριών. Αποτελείται από μια αέναη μετακόμιση, ένα άθροισμα των πιο πολύτιμων αντικειμένων μας – δηλ. τις ιστορίες μας – που επανασυσκευάζονται ατελείωτα, σώζονται και μεταφέρονται.»⁷ «Το να βλέπεις το θηρίο πίσω από την κουρτίνα είναι σαν να ξεσκεπάζεις έναν καθρέφτη από μια κουβέρτα. Είναι να έχεις το θάρρος να κοιτάξεις σε αυτόν τον καθρέφτη και να τον αντιμετωπίσεις.»⁸

¹ Christian Falsnaes, ² Sajan Mani, ³ Βασίλης Παπαγεωργίου, ⁴ Linn Phyllis Seeger, ⁵ Έρικα Σκούρτη, ⁶ Σωκράτης Σωκράτους, ⁷ Βαλίνια Σβορόνου, ⁸ Nasan Tur.